

ת"ד 1397/04/14 - מדינת ישראל נגד שמעון פרץ - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 1397-04-14 מדינת ישראל נ' פרץ

בפני	כבוד השופטת איילת גרבי
מאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליאור בוקובזה
נגד	
נאשמים	שמעון פרץ - נוכח ע"י ב"כ עוה"ד שלמה ערד

גזר דין

1. ביום 4.11.15 הורשע הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.
בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 27.11.13 בשעה 15:45 נהג הנאשם ברכבו בעיר נתיבות. באותה עת חצתה את הכביש הולכת הרגל ס מ, ילידת 1935, במעבר חציה אשר במקום.
הנאשם גרם לתאונת דרכים עת נהג את רכבו ברשלנות ובקלות ראש, לא הבחין בהולכת הרגל מבעוד מועד ובפגע בהולכת הרגל במעבר החציה.
כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל, בדמות שברים ברגל שמאל ובשורש כף יד שמאל ונזקקה לאשפוז של כשבועיים במהלכם עברה טיפול ניתוחי ונאלצה לעבור הליך שיקומי.
 2. הנאשם כאמור הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו והורשע בעבירות נשוא כתב האישום.
במועד הטיעונים לעונש העידה הנפגעת' ולטענתה בעת שחצתה את מעבר החציה נפגעה בידי רכבו של הנאשם, עוד העידה כי לפני התאונה לא סבלה מבעיות ברגליה. הנפגעת אף הלינה על יחסו של הנאשם, ועל כך שלא התעניין בשלומה ולטענתה סובלת מבעיות בריאות לאחר התאונה.
 3. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הדגיש כי משפחתה של הנפגעת נרתמה כולה לסיוע ולעזרתה של הולכת הרגל אשר מצויה במצב סיעודי.
- ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי ועברו התעבורתי של הנאשם וציין כי יש להשית על הנאשם עונשים מחמירים בשל רשלנותו ובשל הפגיעות החמורות שסבלה הנפגעת וביקש להשית על הנאשם עונשי מאסר

בפועל, מאסר על תנאי, פסילה בפועל ארוכה, פסילה על תנאי, קנס, התחייבות ופיצוי לנפגעת.

4. ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין כי הנפגעת לא הציגה אחוזי נכות שנקבעו לה, אם בכלל, ומדובר בפגיעות אשר אינן מקנות אחוזי נכות. עוד ציין כי התאונה ארעה במהירות איטית כאשר הנאשם עצר במקום ואף לא סיים את חציית מעבר החציה.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו.

הנפגעת הינה בת 80 ובעלת היסטוריה רפואית לא קלה - סובלת מסכרת, נפילות חוזרות, החלפת דיסק בעמוד שדרה צווארי.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם עוזר לשני ילדיו בפרנסתם, והנאשם בעצמו הביע בעת הדיון חרטה על הפגיעה וביקש את סליחתה של הנפגעת וכן את התחשבות בית המשפט בגזירת עונשו.

דין

הערך החברתי המוגן ומדיניות הענישה.

5. אין צורך להכביר מילים בדבר הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מעבירות נהיגה ברשלנות ובחוסר תשומת לב ותוצאותיהן של עבירות אלה.

תאונות הדרכים מתרחשות בכבישי הארץ מידי יום ואלה גובות במקרים רבים חיי אדם, ובתאונות אחרות נגרמות חבלות קשות וחמורות עד כדי פגיעה באיכות חייהם של הנפגעים בתאונות הדרכים אלה.

בתי המשפט חזרו והגישו את הצורך בהחמרת הענישה ואת מדיניות הענישה הראויה לצורך אכיפת עבירות התנועה, ומיגור נגע תאונות הדרכים בפרט.

ברע"פ 3616/13 **רמו רז נ. מ"י** הפנה בית המשפט העליון (כב' השופט שהם) לדברי המשנה לנשיא מ.חשין ברע"פ 3764/05 **בן זויה נ. מ"י** :

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית משפט זה חזר והזהיר

**את בתי-המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה.
(שם בפסקה 5).**

דברים דומים נאמרו גם בע"פ 11786/04 **אבו טריף נ. מ"י** על ידי כב' המשנה לנשיא השופט חשין:
"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונות דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - תאונה מקפחת חיים, לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה- "הגורם האנושי" הוא הסיבה המיידית לתאונה: קלות דעת, פזיזות, אדישות, נמהרות של אוחזי ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחיידק-מוות שאין יכולת לעמוד בפניו..."

כתוצאה מתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות של ממש חמורות, נפגעי התאונה נותרים על פי רוב פגועים בגופם ובעיקר בנפשם.

אם כן, מדיניות הענישה הינה להחמרה בעונשם של נהגים הגורמים לתאונות דרכים בכלל ולתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות של ממש בפרט, ואולם יחד עם כל האמור לעולם תהא הענישה אינדיבידואלית ואישית לכל נאשם ונאשם, כפי שיובהר בהמשך.

מתחם הענישה

6. בעניינו מדובר בתאונות דרכים אשר נגרמה כתוצאה מנהיגותו הרשלנית של הנאשם, כאשר לא אפשר להולכת הרגל להשלים את חציית מעבר החציה בבטחה ופגע בה כאמור עם רכבו.

באשר למתחם הענישה לעבירה זו של נהיגה ברשלנות תוך גרימת חבלות של ממש, לא הציגה המאשימה פסיקה רלוונטית למתחם זה, וביקשה להשית על הנאשמת עונשי מאסר בפועל, פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון לתקופה ממושכת, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס כספי ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה - רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ. מדינת ישראל, ממנו עולה כי דובר בחבלות קשות ביותר, בהן דימום בראש, שברים מרובים בעצמות הפנים, שבר מרוסק בארובה הימנית עם חשש לפגיעה בעצב הראיה, שבר בסטרנום, שבר באגן וקרעים בפנים שהצריכו ניתוח. הנפגעת שם אושפזה בטיפול נמרץ, הונשמה והורדמה ושחררה לאחר 50 ימי אשפוז וכמובן נזקקה לטיפול שיקומי.

בתה בת ה-4 של הנפגעת שם נפגעה אף היא חבלות של ממש, בדמות דימום בגזע המוח וחולשה ביד שמאל ובכף רגל שמאל, אף היא אושפזה למשך 50 יום ומתהלכת בצורה לא יציבה וסובלת מבעיות בדיבור.

גם בעניין ת"ד 1105-10-09 מדינת ישראל נ. אוהיון, דובר בחבלות של ממש בדמות שברים בגב, שברים בשיניים, חתכים במצח, ולנפגע אחר, דימום במוח ושבר בבית החזה.

בעניין ת"ד 20824/07 מדינת ישראל נ. איברהים עודה, דובר בחבלות אשר כללו שלושה שברים בצלעות, קרע בטחול, שברים באגן, פריקה אחורית של ירך ימין ועוד.

אם כן מדובר בחבלות של ממש חמורות הרבה יותר מהחבלות שסבלה הנפגעת בענייננו.

8. יצוין כי יחד עם זאת, גם ב"כ הנאשם לא הפנה למתחם ענישה רלוונטי לעבירה זו, אך ביקש כאמור להתחשב בנאשם מהנימוקים שפורטו לעיל.

9. באשר למתחם הענישה ביחס לעונש הפסילה בפועל, אני סבורה כפי שציין בית המשפט המחוזי, כי עונש זה נע בין פסילה של 3 חודשים ועד שנתיים, כאשר במקרים חמורים מאד עונש הפסילה יכול להיות גבוה מכך ולהגיע לעונש פסילה של מספר שנים.

כך קבע בית המשפט המחוזי בעפ"ת (ב"ש) 60802-07-13 מדינת ישראל נ. חנן אלחרר, כי מתחם העונש ההולם בעבירה בה רף הרשלנות גבוה והפציעות חמורות, אינו יכול להסתכם בשנתיים פסילה אלא אמור להיות חמור יותר.

מתחם עונש אמור להכיל בתוכו את כל הנסיבות האישיות האפשריות ובין היתר, נסיבות של עברייני תנועה כבדים. לכן, לא ניתן לומר שנאשם שהורשע בגרימת תאונה חמורה ברף רשלנות גבוה, ולחובתו הרשעות קודמות רבות, מקסימום הפסילה שניתן יהיה להשית עליו הוא שנתיים בלבד. לפיכך קבע בית המשפט כי רף הענישה יכול לעמוד על מספר שנים בהתאם לנסיבות התאונה על תוצאותיה.

עוד קבע בית המשפט כי על רף זה יש לבחון נסיבותיו של כל נאשם.

באותו עניין התקבל הערעור על גזר הדין ובית המשפט העמיד את תקופת הפסילה על 18 חודשים, כאשר ציין כי היה מקום להחמיר יותר בגין נסיבות התאונה, להתחשב ברף הרשלנות הגבוה ובעובדה כי התאונה התרחשה על מעבר חציה וכי הפציעות הקשות נגרמו לשני נוסעים.

(ככלל ניתן לומר כי פגיעות של הולכי רגל על מעברי חצייה הביאו להחמרה בענישה ולקביעת רף ענישה גבוה יותר בשל עובדה זו).

בעפ"ת (ב"ש) 6895-03-12 לריסה לזנוביץ נ. מ"י קבע בית המשפט כי שיקולי בית המשפט קמא בגזירת העונש לעניין תוצאותיה הקשות של התאונה והסבל שנגרם לנהגת הרכב המעורב, ומאידך עברה התעבורתי

הנקי של הנאשמת וכן רמת הרשלנות שאיננה ברף הגבוה, אלא יותר בגדר טעות רגעית בהיסח הדעת אשר הביא לאובדן שליטה על הרכב, הינם שיקולים רלוונטיים ונכונים.

יחד עם זאת קבע בית המשפט המחוזי כי עונש פסילה של 24 חודשים, כאשר דובר בחבלות של שברים בכל הגוף ואישפוז של מספר ימים ושיקום אורתופדי, הינו עונש על הצד הגבוה ולפיכך הועמדה תקופת הפסילה על 17 חודשים.

10. בעפ"ת (ב"ש) 7554-06-13 **שני אורנשטיין נ. מ"י** העמיד בית המשפט המחוזי את עונש הפסילה על 12 חודשים במקרה בו דובר על נסיעה אחורנית במגרש חניה וגרימת חבלות בדמות שברים בעצמות הירכיים והזקקות לניתוח ושיקום. בית המשפט קבע כי עבירה של חציית צומת באור אדום (בתיק אחר אשר אוזכר על ידי בית המשפט קמא), מחמירה את נסיבות האירוע ומוסיפה על עבירת הרשלנות הרגילה, ולפיכך לא היה מקום להעלות את עונש הפסילה לסף העליון של המתחם כאשר באותו עניין דובר בעבירת רשלנות בלבד.

נסיבה נוספת להחמרה היתה היותה של הנאשמת נהגת חדשה.

נסיבות אירוע התאונה ורף הרשלנות

11. הנאשם כאמור הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו בכתב האישום, כאשר דובר בנאשם אשר נהג את רכבו ברשלנות וקלות ראש, באופן שלא אפשר לנפגעת להשלים את מעבר החציה בבטחה, הנאשם טען בטיעונו לעונש כי לא בוצע שחזור וכי הנאשם אף לא השלים עם רכבו את חציית מעבר החציה.

בנסיבות אלה מדובר בהתנהגות רשלנית המצויה ברף הבינוני, שכן מדובר במעבר חציה ומטבע הדברים, ועל אף שלטענת ב"כ הנאשם, הנאשם נהג את רכבו באיטיות, הרי שמצופה מנהג המתקרב למעבר חציה, לנהוג ביתר ובמשנה זהירות ולהאט את מהירות נסיעתו באופן משמעותי.

תוצאות התאונה וחבלות הנפגעת

12. בהתאם לאמור בכתב האישום סבלה הנפגעת מחבלות של ממש בדמות של שברים בברך שמאל ובשורש כף יד שמאל, נזקקה לאשפוז של כשבועיים אשר במהלכו עברה טיפול ניתוחי ונאלצה לעבור טיפול שיקומי.

13. ב"כ המאשימה הציג לעיוני חומר רפואי בעניינה של הנפגעת וממנו עולה כי הנפגעת התקבלה בבית החולים כאשר מנהל המחלקה לאורתופדיה ציין כי ברקע, לנאשמת מחלת סכרת, נפילות חוזרות, החלפה של דיסק בעמוד שדרה צווארי ואי ספיקה חמורה של כלי דם ברגליים.

הממצאים הצביעו על שבר מרוסק בטיביאל, ובשינויים ניווניים בברכיים.

עוד צוין כי לא הודגם ממצא חבלתי והנפגעת הופנתה לצילומים.

הנפגעת עברה ניתוח ברגלה ובתום אשפוז כמצוין במסמכים הרפואיים, בחרה הנפגעת על אף שהוצעו לה אופציות שיקומיות בבתי החולים, להשתחרר לביתה להמשך שיקומה.

14. בעת הטענות לעונש המציא ב"כ המאשימה מסמכים משנת 2014, ממסמכים אלה ניתן ללמוד כי הנפגעת סובלת ממספר מחלות לא מבוטל, כמפורט בהם. יחד עם זאת מצוין כי הנפגעת הולכת בקושי עם מקל הליכה, סובלת מנפילות חוזרות, זקוקה לעזרה רפואית בכל הפעולות הבסיסיות.

עוד מצוין כי הנפגעת סובלת מנפילות חוזרות כל כמה חודשים ונחבלה בכתפיים וסובלת מכאבי כתפיים ואינה משתפת פעולה בפיזיותרפיה.

בכל המסמכים האמורים משנת 2014 מצוינת העובדה כי הנפגעת סובלת מכאבים בכתפיה ובצווארה.

אין ספק כי בעת שהעידה הנפגעת בבית המשפט ניתן להתרשם כי זו מתניידת באמצעות הליכון, ויתכן כי בשל גילה המבוגר, לפגיעה שסבלה מתאונת הדרכים השפעה על התנהלותה מאז התאונה.

ואולם ניתן להתרשם מכלל המסמכים הרפואיים שהוצגו לפני כי גם לפני התאונה סבלה הנפגעת ממחלות מרובות, אלא שלאחר התאונה התווספו גם הפגיעות ברגלה אשר כאמור משפיעות על ניידותה ועל הזקקות לעזרה נוספת.

יצוין עוד כי המסמכים הרפואיים האחרונים שהוצגו לפני היום הינם משנת 2014.

נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה

15. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם גרוש ולו שני ילדים, הנאשם מסייע בפרנסת שני ילדיו, הנאשם בעצמו ציין בפני בית המשפט כי נהיגתו הינה עיקר פרנסתו, וכי שלילת רישיונו תביא להחמרה במצבו הכלכלי.

16. באשר לעברו של הנאשם, לנאשם כאמור עבר פלילי, כפי שציין ב"כ המאשימה, יחד עם זאת מדובר בעבירה אחרונה שנעברה בשנת 2009, ואשר איננה רלוונטית לתחום התעבורה, ואילו יתר העבירות התיישנו זה מכבר.

באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, לנאשם רישיון משנת 1984 ולחובתו 29 הרשעות קודמות, מרבית העבירות הן מסוג ברירת משפט, כאשר בשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול

ונגזרו עליו עונשי מאסר מותנים ופסילה בפועל של 5 חודשים.

למעט עבירה זו יתר העבירות הן עבירות טכניות מסוג ברירת משפט ואינן סבורה כי למעט עבירה זו, עברו התעבורתי של הנאשם הינו עבר מכביד. נהפוך הוא, מדובר בנאשם שמעולם לא היה מעורב בתאונת דרכים ולמעט העבירה האחרונה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול לא הורשע בעבירות מסכנות חיים נוספות.

יש להביא לזכותו של הנאשם את העובדה כי הודה בהזדמנות הראשונה במיוחד לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

העונש ההולם לעבירה

בעבירות אלה של גרימת תאונת דרכים בהן נגרמו חבלות של ממש, על בית המשפט לשקלל בעיקר את מידת רשלנותו של הנהג הפוגע ואת הנזק שנגרם לנפגע.

17. בעניינו כפי שצינתי מידת רשלנותו של הנאשם עומדת ברף בינוני, ואין ספק בדבר הפגיעות הקשות שנגרמו לנפגעת בתאונה ולתוצאות התאונה.

עקרון ההלימה הינו העקרון המנחה בגזירת דינו של נאשם, ואולם יש לבחון כל עבירה ונסיבותיה וכל נאשם ונסיבותיו כאשר הכלל הוא שהענישה אינדיבידואלית, ובית המשפט מחוייב למצוא את האיזון הראוי בין השיקול ההרתעתי לבין נסיבותיו האישיות בין נאשם לנאשם (ע"פ נצרת 1211/07 דן ירדני נ. מ"י).

באותו עניין הובאו דברי בית המשפט העליון בע"פ 8382/03 איאד חילף נ. מ"י בו נאמרו הדברים הבאים:

"...על אמצעי המלחמה בתאונות הדרכים נמנית גם מדיניות הענישה של עברייני תעבורה הננקטת בבתי המשפט, ובמיוחד הענישה המתייחסת לתאונות קטלניות המקפדות חיי אדם או אלה הגורמות נזק גוף. על מדיניות הענישה כאמור להשתלב בשאר האמצעים הננקטים להשגת מטרה עליונה בחשיבותה... עם זאת, גם על רקע מדיניות הענישה המחמירה לגבי תאונות דרכים קטלניות, הניצבת ככלל בהליך גזירת הדין, עדיין יש לשקול כל מקרה על נסיבותיו המיוחדות, ולעולם ישקל עניינו האינדיבידואלי של הנאשם על רקע המדיניות הכללית תוך איזון ראוי ביניהם. העונש יגזר כפרי שקלול של מכלול הנתונים האינדיבידואליים לנאשם ביחס למדיניות העונשית המחמירה, תוך הערכת משקלם היחסי".

18. על אף ההחמרה במדיניות הענישה, יש לזכור כי על בית המשפט הגוזר את דינו של נאשם המורשע בנהיגה רשלנית לשים לנגד עיניו, על אף התוצאה הקשה ותחושותיה של הנפגעת בתאונה, את העובדה כי אין מדובר בעבירות כוונה כי אם בעבירות רשלנות כתוצאה מחוסר תשומת לב רגעי, אשר על פי רוב נעברות בידי אנשים נורמטיביים, כדוגמת הנאשמת בעניינו.

הנפגעת בתאונה העידה על תחושותיה הקשות ומצבה הנפשי והרפואי. יחד עם זאת המסמכים הרפואיים מצביעים על מצב גופני רפואי קשה, אף בטרם התאונה, ובוודאי אחריה.

19. לצורך קביעת גזר הדין במסגרת המתחם שקבעתי לעיל, יש להתחשב בעובדה כי הנאשם הודה מיד ובהזדמנות הראשונה במיוחס לו, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר תוך נטילת אחריות מלאה על אירוע התאונה ותוצאותיו.

יש להביא במכלול השיקולים את נסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה כי עברו התעבורתי איננו מן המכבידים. עוד יש להביא בחשבון את מועד התאונה אשר ארעה לפני כשנתיים.

20. נוכח כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לחומרה ולקולא, אני גוזרת על הנאשמת, במתחם העונש שהוצג לעיל את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון יחל ביום 1.3.16 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.

ב. הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק את רשיון הנהיגה לתקופה של 11 חודשים.

רשיון הנהיגה יופקד תוך 90 יום מהיום במזכירות בית המשפט ואם לא תעשה כן תחשב הנאשמת פסולה מלנהוג אך פסילתה לא תימנה.

ג. הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 להימנע מביצוע עבירה נשוא כתב האישום והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע תוך 30 יום מהיום ואם לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ה. הנני גוזרת על הנאשם 1 חודש מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה של גרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש בתוך שנה מהיום.

ו. הנאשם יפצה את הנפגעת בתאונה - גב' מ ס בפיצוי בסך 3,000 ₪.

עמוד 8

התשלום יחולק ל-6 תשלומים, החל מיום 15.1.16 ובכל 15 לחודש לאחר מכן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.